

Fællesudvalgets Indstilling samt Lovforlaget som Helhed fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Krabbe): Efter at have vejet og vurderet hinandens Grunde er Fællesudvalget kommet til det Resultat, at Folketingets Affattelse af § 1 og den af Landstinget foretrukne Affattelse af § 2 bør indstilles til Vedtagelse. Det er de Forslag, som foreligge, og dem vil jeg tillade mig at anbefale.

Finansministeren (Lüttichau): Maa jeg paa den fraværende Justitsministers Vegne ligeledes anbefale, at man slutter sig til den foreliggende Indstilling, der indeholder en væsentlig Forbedring af det, som forelaa gennem Folketingets tidligere Affattelse.

Miniblad: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at man ikke stemmer for Lovforlaget i den Skikkelse, det nu har faaet. Det forekommer mig, at det i denne Skikkelse er ringere, end det var før. Den ærede Ordfører hævede ved Sagens sidste Behandling her i Tinget, at det var et Principspørgsmaal for Folketingsudvalgets Flertal og for Folketinget, at Bølleprincippet skulde fastholdes, d. v. s. at Tvangsarbejdsstraffen kun skulde anvendes, naar det var konstateret, at man stod over for, hvad man i daglig Tale kalder en Bølle. Nu er det ærede Udvalg gaaet bort fra dette Princip, og Loven vil nu kunne blive bragt i Anvendelse over for Folk, om hvilke den ærede Ordfører selv mente, at de maatte ikke ere Bøller. Jeg siger, at dette forringer Loven ganske betydelig, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at der stemmes imod det foreliggende Endringsforslag og imod Loven. Hvad for øvrigt angaar Loven i dens Helhed, dette Princip at ville ramme saadanne Folk, der øve Bold mod fagesløs Person, skal jeg i al Almindelighed sige, at jeg maatte ikke vilde have haft noget at indvende mod denne Skærpelse af Straffen, hvis vi havde staaet over for betryggende Retstilstande, og hvis vi i Retsmyndighederne havde haft tilstrækkelig Garanti; men i alt Fald jeg er af den Mening, at en saadan Garanti ikke er til Stede. Med Hensyn til de bestaaende Retstilstande forekommer det mig, som jeg har tilladt mig at bemærke før, at den første Opgave for Lovgivningsfaktorerne burde være den at gøre vort Retsvæsen mere moderne, bringe det i nøjere Overensstemmelse med Civilisationen, end det vistnok er i Dødblikket. Det viser sig imid-

lertid, at Forslag, som sigte dertil, Forslag, som stræbe hen til at forbedre vort Retsvæsen, støde paa en meget energisk Modstand i det andet Ting. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at minde om, at Forslaget om Anhøldelse og Baretægtsfængsling, som Folketinget har vedtaget ved 3dje Behandling og oversendt til Landstinget, ikke er kommet videre i det andet Ting, og, saa vidt mig bekendt, vil Landstinget i det hele ikke fremme dette Lovforslag, vil altsaa ikke beskytte den, som underkastes uberettiget Anhøldelse og Baretægtsfængsling. Landstinget stiller sig der absolut afvisende, som en absolut Modstander af en ringe og sikkert meget rejsførdig Reform. Naar imidlertid det høje Landsting stiller sig saaledes, synes jeg, at det højtærede Folketing er for medgørligt, naar det, fordi der er et Ønske i det andet høje Ting og hos den højtærede Justitsminister, straks gaar med til at skærpe vor Straffelov. Det forekommer mig, at naar Retsreformspørgsmaalet har mødt den Modstand, det har mødt, naar man har stillet sig saa overlegent, som man har stillet sig, over for dette ved privat Initiativ indbragte Lovforslag om Anhøldelse og Baretægtsfængsel, bør Hensynet til — jeg vil ikke sige Folketingets Værdighed, men til en vis Hævdelse af Ligestilletthed i alt Fald kræve, at man siger: Hvis I ikke tage lidt Hensyn til vore Anstuelser, maa I finde eder i, at vi heller ikke tage Hensyn til eders. Jeg skulde heller ikke have haft saa stor Betænkelse ved Lovforlaget, hvis det havde vist sig, at der hos den høje Regering og det høje Landsting var en Tilbøjelighed til at hæve vort Undervisningsvæsen, saa at man kunde sige: Vi gøre alt, hvad vi kunne, for at forbedre Proletariatets Opdragelse og høje dets Dannelsestrin. Men det viser sig efter den Maade, hvorpaa man har stillet sig over for Stoleloven, at der slet ikke gør sig noget Ønske gældende i den Retning; det højtærede Landsting har jo stillet sig alt andet end sympatetisk over for Stoleloven. Man kan altsaa ikke med nogen Ret sige, at der fra Samfundets Side gøres alt muligt for at forbedre Proletariatets Dannelse, hæve Kulturen, høje Undervisningen og skabe dannede og gode Mennesker. Man kan ikke sige, at der i den Retning gøres alt muligt, man kan tværtimod sige, at man støder paa Modstand fra en vis Side mod de Ønsker, som i alt Fald vi nære om en bedre Stoleundervisning. Men naar det er Tilfældet, synes jeg egentlig ikke, Opgaven just skal være at skærpe Straffeloven. Jeg synes, at Samfundet maa sige til sig selv: Ere de Mennesker ikke saa gode, som vi kunde ønske, have